

Og dér er de fleste af de forslag, der er fremme i debatten om at spare på de sociale ydelser, forslag om at spare for de dårligst stillede, det er forslag om at skære i dagpengene og reducere mulighederne for bistandshjælp. Det seneste, vi har hørt om, er overvejelser i regeringen om at nedsætte værdien af førtidspensionen for de mennesker, der er så ulykkelige at være afhængige af den.

Når SF siger nej til at spare alle disse steder, når vi siger nej til at spare på offentlige ydelser til de dårligst stillede, så må vi jo omvendt se på mulighederne for at spare på nogle af de offentlige ydelser, der går til folk, som i virkeligheden har penge nok.

Og dér er vi altså nødt til at erkende, at børnefamilieydelsen jo også gives til familier med meget høje husstandsindkomster, og så synes vi, der er god ræson i at lave en vis nedtrapning. Når husstandsindkomsten er på over 500.000 kr., så kan man godt klare sig uden denne her børnefamilieydelse, og så kan man godt aftrappe den over et eller andet interval. Den forestilling, vi har, er, at man kunne aftrappe den med 3 pct. af den husstandsindkomst, der lå over 500.000 kr., så den altså forsvinder gradvis.

Det betyder, at vi i provenu når ned på et noget andet niveau end det, Dansk Folkeparti har lagt op til. De lægger op til, at man skal spare 1,2 mia. kr. på dette område. Det tror vi ikke man kan. Så skulle man nærmest lade den falde væk med ét slag, når familien har over 500.000 kr. i indkomst, og man kan jo ikke lave en så stiv grænse, hvor man oplever et indkomstfald på måske 10.000 kr., bare fordi man kommer over en tilfældig grænse. Man er nødt til at lade det ske gradvis og planmæssigt, og derfor bliver provenuet af det her forslag betragteligt mindre, end Dansk Folkeparti lægger op til.

Men bortset fra det er vi sådan set principielt enige i tankegangen. Vi er nødt til at kigge kritisk på de offentlige ydelser, der går til folk, som i forvejen har store indkomster. Det er dér, man med retfærdighed kan spare, og ikke blandt de mennesker, der har meget lidt at leve af.

Kim Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at børnefamilier har ekstraordinært store udgifter, som man bør kompensere. Det er også vores opfattelse, at den måde, det bedst gøres på, er via skattesystemet. Det er skattesystemet, som gør, at børnefamiliernes økonomi er udhulet. Det er

de urimeligt høje skatter, der gør, at der ikke er tilstrækkelige midler tilovers til, at familien selv kan afholde de udgifter, der er forbundet med at have børn.

Derfor har vi også fremsat et forslag i Folketinget, der går ud på, at børnefamilierne skal have et ekstraordinært familiefradrag, som giver forældrene mulighed for eventuelt at træffe den beslutning, at kun den ene har arbejde, mens den anden passer børnene i kortere eller længere tid. Det vil alt sammen være med til at forøge velfærden i det danske samfund.

Vi mener altså, at den rigtige måde at gøre det på er via skattelovgivningen og ikke, som man gør det i dag, med denne check, der udsendes. I mange år blev det kaldt en Schlüter-check; det udtryk var jo opstået, fordi det var den daværende statsminister, der markedsførte projektet, og det var jo ikke dårlig reklame for en statsminister, at man hvert kvartal kunne man glæde de små familier med denne statsdonation. Intet er så godt som at udbetale tilskud, for så har man individualiseret goderne og kollektiviseret betalingen. At man så betaler for sin nabo, sin genbo og sin overbo over skattebilletten, ja, det glemmer folk.

Det er da også Fremskridtspartiet, der har det største ansvar for, at denne check eksisterer i dag, for det var det berømte Rio Bravo-forlig, der banede vejen for at få indført børnechecken. Havde vi dengang insisteret på det, der var aftalt, nemlig en personfradragshøjelse og ikke en check, ja, så havde vi ikke haft den situation, som vi har i dag. Hvis man gør det over skatten, er det også meget nemmere at lade den individuelle økonomi spille ind frem for som nu, hvor man udbetaler en check, der er lige stor til millionæren som til den familie, der knap nok kan få det til at løbe rundt.

Men her foreligger nu et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, der går ud på, at man skal graduere børnechecken – eller hvad man nu skal – for familier med en personlig husstandsindkomst på over 500.000 kr. årligt. Der gøres ikke rede for, om det er bruttoindkomst, eller det er skattepligtig indkomst. Hvis det er bruttoindkomst, ja, så er forslaget jo unægtelig lønmodtagerfjendsk, for de personer, der f.eks. har egen virksomhed, har jo langt større indflydelse på, hvordan deres økonomi er sammensat, end dem, der er almindelige lønmodtagere.

Der bliver i bemærkningerne henvist til, at det skulle kunne give en besparelse på 1,2 mia. kr. Vi vil godt have nærmere undersøgt, hvor-